

Udtalelse fra Enhedslistens faglige landsudvalg

En stærk faglig mobilisering på tværs af brancher gav styrke til forhandlerne, og skabte forventninger om, at OK20 kunne munde ud i markante forbedringer og gode løsninger for alle efter ti magre år.

Men det lykkedes ikke. Rammen fra industriforliget var for snæver, og Corona-krisen slukkede håbet om et gennembrud i byggeriets forhandlinger.

Forhandlingerne og afstemningen blev gennemført, trods krav om udskydelse, og de sidste forhandlinger blev dybt præget af den nationale krisesituation hvor mange satte spørgsmålstegn ved, om strejkevåbnet kunne bruges som normalt og hvor det var umuligt at samles til stormøder i fagforeninger og på arbejdspladser for at drøfte resultatet. Det er også på den baggrund afstemningsresultatet skal forstås. Det afspejles på den ene side i det samlede markante ja flertal, og alligevel et stort nej mindretal i 3F, samt et rungende nej hos malerne og jernbanefolket

Uanset hvordan man stiller sig til mæglingforslaget, må man anerkende, at det rummer gode ting, selvom den økonomiske ramme ikke er prangende. Men det hører med til billedet, at væsentlige problemer ikke er blevet løst: Der kom ikke noget værn mod social dumping. De lavtlønnede fik ikke det krævede løft. Faggrupper som byggeri, transport, jernbane og hotel- og restaurationsarbejdere fik ikke løst deres særlige problemer.

Det kalder på en ny diskussion af forhandlingsstrategien.

I en situation hvor fagbevægelsen mødes af en stærk centraliseret arbejdsgiverfront under ledelse af DI og hvor intet forlig kan vedtages uden det er godkendt af DA/DI er det ikke klogt, at det endnu engang har været COs forlig med DI, der har fastlagt rammen for alle andre, uden at fællesskabet i fagbevægelsen har haft reel indflydelse på de krav der blev forhandlet og på aftalens indhold.

Vi opfordrer til, at der rejses en debat i fagbevægelsen om en ny forhandlingsmodel, hvor solidaritet, medlemmernes indflydelse på egen overenskomst og fællesskabets indflydelse kommer i centrum. En ny model skal sikre, at ingen efterlades på perronen uden en aftale, og at fællesskabet tager sig af fælles krav på tværs.

Enhedslistens Faglige Landsudvalg noterer sig, at der trods Corona krisen har været så meget debat og aktivitet, som det nu har været muligt at gennemføre. Sammen med en høj stemmedeltagelse er det i sig selv et signal om faglig styrke.

Uanset ja eller nej til mæglingforslaget er det en styrke der bliver hårdt brug for i den kommende tid. Kampen for at løse de uløste opgaver vil fortsætte.

Det bliver en lokal og branchevis kamp for højere løn, effektive værn mod social dumping og ordentlige lokalaftaler med øget kontrol over arbejdstiden.

Det bliver en landsdækkende kamp på tværs af fag og brancher, for at forhindre arbejdsgiverne i at vælte omkostningerne ved krisen over på arbejderne.

Det bliver også en kamp for at presse regeringen til at skærpe indsatsen mod social dumping bl. a. ved indførelse af kædeansvar og ved krav om overenskomstmæssige vilkår i alle offentlige kontrakter.

Der skal bygges videre på det sammenhold på tværs af arbejdspladser og fag, som spirede frem under overenskomstforhandlingerne. Samarbejdet mellem private og offentligt ansatte skal styrkes frem mod de offentlige overenskomster i 2021. Nu som før: Skulder ved skulder!

Vedtaget af Enhedslistens faglige landsudvalg 17 april 2020

ENHEDSLISTEN